

KARCINOM DOJKE

Kerstin Gisella, Nemačka

1. januara 2000.

„Moja iskustva sa Germanskom Novom Medicinom”

Već nekoliko godina sam upoznata sa Germanskom Novom Medicinom. Smatram da je fantastično videti kako precizno ona funkcioniše – kod mene, moje dece, kod mojih prijatelja i poznanika. Čak i moja deca, koja su rasla sa ovim informacijama, već vrlo dobro znaju kako da ih upotrebe. Kad tu i tamo „zakače” neki konflikt koji se obično brzo razreši, kažu mi: „Mama, tačno znam zašto imam ovaj kašalj ili prehladu”, ili „zašto me boli koleno”. A kad konflikt ne može da bude razrešen odmah, krotko dođu i kažu: „Mama, mogu li da čujem tvoje mišljenje?”

Zaista je uzbudljivo kad doživiš da vidiš kako tvoja deca odrastaju sa drugačijim shvatanjem pojma „bolest”, a bolesti su uglavnom ionako samo faze isceljenja. Istina je da ni ja ni moja deca ne možemo da izbegnemo konflikte u potpunosti, jer smo, na kraju krajeva, zaista samo mi odgovorni za svoje sopstvene reakcije, ali ja verujem da smo u međuvremenu naučili kako da se nosimo sa njima na drugačiji način.

Germanska Nova Medicina prepoznaje da postoje takve stvari kao što su viseći konflikti koji više nisu visoko aktivni već umanjenog intenziteta, ali koji se ipak mogu aktivirati ponovo u bilo kom trenutku.

Bez da sam uopšte bila svesna, vukla sam takav konflikt sa sobom deset godina.

Vidite, ja sam srećno udata već 13 godina i imam dve ćerke, ali moja najveća želja je uvek bila da imam još jedno dete, sina. Moj muž, koji jedini u našoj porodici radi, nije bio oduševljen ovom idejom. Naravno, ako bi se rodilo još jedno dete, dočekao bi ga zajedno sa mnom sa dobrodošlicom – u to sam uvek bila sigurna.

I to je možda i bio razlog što nikad nisam odustala od ove ideje.

Za mene „pilula” nije dolazila u obzir zato što nije u skladu sa učenjem Germanske Nove Medicine, i zato se u poslednjih nekoliko godina nekoliko puta desilo da sam pomislila da sam trudna. Zbog nedostatka strpljenja, često sam prerano radila test na trudnoću, samo da bih bila sigurna. Naravno da sam bila razočarana svaki put kad bi se pokazalo da je test negativan, i uvek mi je trebalo po nekoliko dana da prebolim to, a onda bih ponovo zatvorila tu temu. Nikad nisam rekla svom mužu za ovo.

Nedavno se ponovo desila slična situacija.

Kao i obično, uradila sam test, ali ovog puta nisam nimalo bila razočarana rezultatom, upravo suprotno!

Ovako sam mislila u sebi: „Sada imaš 37 godina i skoro da si 'prestara' da imaš još jedno dete. U međuvremeno je ovo dvoje dece taman dovoljno poraslo, a ja bi trebalo opet da počnem od nule – mislim da ne – ne želim to više!”

Iako sam bila zaista iznenađena sopstvenom reakcijom, ipak je to bila moja čvrsta odluka. Nekoliko dana kasnije, osetila sam prilično jak bol u levoj dojci (ja sam biološki dešnjak); hoću da kažem, bila je jako osetljiva. Sledećeg jutra sam primetila da se formiralo crveno područje. Dojka je bila vruća, crvena kao kuvani jastog, veoma otečena i tvrda na dodir. Čak je i bradavica bila uvučena. Iako nisam bila u panici, jer budimo realni, znala sam da to može da bude „samo” faza isceljenja intraduktalnog karcinoma dojke – brinulo me je to što nisam bila načisto koji je konflikt u pitanju. To je mogao da bude samo **konflikt razdvajanja** ili od moje majke, ili dece, ili mog gnezda. U sva tri slučaja nije bilo ni traga od konflikta.

Ali, bilo mi je veoma važno da znam koliko dugo sam imala ovaj konflikt, da bih mogla da procenim kolika je konfliktna masa, i da bih znala šta mogu da očekujem u fazi isceljenja.

Tačno je da posle dugotrajne ili intenzivne aktivnosti konflikta faza isceljenja intraduktalnog karcinoma dojke može da bude veoma uznemirujuća – u toj meri, da se mora proceniti mogućnost intervencije. Ali, ako je intervencija uopšte potrebna, gde bih ja mogla da nađem hirurga koji bi uradio takvu intervenciju na osnovu principa Germanske Nove Medicine? Dakle, ništa mi drugo nije preostalo nego da čekam i vidim šta će se dešavati.

Isprobala sam obloge od švapskog sira koje imaju rashlađujući efekat i suzbijaju otok, a dodatno sam stavljala pakovanje leda na odgovarajuće mesto na glavi. Sledećeg dana, crvenilo i otok su se čak i povećali. Crvenilo se proširilo za 8 -9 cm naviše po celoj dojci, ali je bol postao podnošljiviji. Povremeno sam osećala jake probadajuće bolove koji su bili veoma neprijatni. Osim toga, imala sam utisak da je dojka spolja donekle deformisana a i počela je da se nadima. Onda sam utrljavala mast za negu dojki i nežno masirala prema bradavici. Primetila sam još nešto: bilo je pogođeno moje kratkoročno pamćenje.

Obloge od švapskog sira sam stavljala ukupno pet dana, ali samo noću; preko dana sam koristila pakovanja leda ili hladne obloge ugurane u veći grudnjak.

Posle 6 dana, crvenilo se donekle smanjilo, ali je dojka i dalje bila otečena, tvrda i teška, čak je i bradavica ostala uvučena.

Tokom svih mojih premissljanja, stalno sam se pitala, i iznova lupala glavu: „Šta sam ja tačno razrešila, a tiče se samo mene?” Prirodno, pali su mi na pamet testovi za trudnoću, ali to mi je izgledalo malo previše apstraktno, previše nategnuto. Stvarno nisam bila sigurna. Na kraju sam se poverila prijateljici koja je dobro upoznata sa Germanskom Novom Medicinom. Ona je pak, mislila, da to može biti samo to.

Nakon konsultacije sa „glavnokomandujućim”, pretpostavka je potvrđena.

Zapravo, nije baš bilo tako apstraktno kao što je izgledalo na prvi pogled, jer sam otpuštajući, poljubila svog „sina” za poslednje zbogom, ako ne stvarno, mentalno svakako.

Pa, ovo se može desiti i u najboljim porodicama, čak i ako neko u tome ne vidi nikakav smisao.

Ali, ovo nije kraj priče: Moja prijateljica mi je savetovala da obloge od švapskog sira zamenim listovima kupusa. Setila sam se da ih je moj otac u prošlosti koristio za mnoge lakše nedefinisane tegobe i da je zaista bilo uspešno.

Zbog toga mi ova ideja nije bila tako čudna, kao što bi možda bila nekom drugom. Na kraju krajeva, u davna vremena kupus je imao dobru reputaciju i praktično je smatran univerzalnim „lekom”. Rimljani celih šest stotina godina takoreći nisu ni znali za drugi „lek”. Koristili su kupus i kao spoljašnje i kao unutrašnje sredstvo za čišćenje, za obloge, i za lečenje rana svojih legionara. Prema Germanskoj Novoj Medicini, svakako nije sporno potpomoći fazu isceljenja nekim potpornim sredstvima. Na kraju krajeva, svako uzme sirup protiv kašlja da ublaži uporan kašalj.

Kupila sam, dakle, vrlo svež, zelen i sočan savojski kupus.

Te večeri sam otkinula nekoliko listova, temeljno ih oprala, isekla debela rebra i raširila listove kao kao razvijenu rolnicu od rezanaca. Posle toga sam sve to rasporedila po dojci, i zbog zadržavanja vlažnosti preko stavila plastičnu foliju. Sledećeg jutra je moja dojka izgledala prilično naborano, ali se ubrzo izravnala. Crvenilo je nestalo, zategnutost se malo smanjila i mislila sam, ili sam samo umislila, da mi se dojka malo smanjila. Nastavila sam sa ovim oblogama i dozvolila listovima kupusa da „rade” po 12 i više sati. Posle samo nekoliko dana, sa radošću sam primetila da se dojka stvarno smanjila i postala mekša. Bila sam oduševljena kad sam videla da je bradavica polako počela da se vraća u normalu. Probadajući bolovi u dojci su se takođe sve više smanjivali, ali su bili zamenjeni nesnosnim svrabom. U svakom slučaju, nastavila sam proceduru još neko vreme i naizmenično utrljavala onu mast, masirala dojku i nastavila sa rashlađivanjem.

U međuvremenu, sve se vratilo u normalu. Čitav proces je trajao ukupno tri nedelje. Naježim se pri pomisli šta je sve moglo da se desi da već nisam znala Germansku Novu Medicinu. Verovatno bih bila operisana, dojka bi, moguće, bila delimično amputirana, ili bih bila totalno osakaćena.

Pobesnim kad pomislim koliko još ljudi mora da pati, a moglo bi im se pomoći; ili koliko miliona njih je već umrlo, a nisu morali da umru, i sve to zbog 17 godina stalnog bojkota Germanske Nove Medicin e svim mogućim sredstvima.

Ovo je, zapravo, najveći holokaust u istoriji čovečanstva!

Na engleski prevedeno sa originalnog nemačkog dokumenta

Prevod: Dr Radmila Jonić

Izvor: www.LearningGNM.com